

korn, omtrent Halvdelen af hele Landets Hartkorn, saa tør det vel antages, at 70,000 Ldr. Hartkorn i Sjælland direkte eller indirekte ville nyde Godt af slike Udfibningshaane, og vil man blot antage, at hver Ld. Hartkorn vilde stige med Lufinde Kr. i Værdi, saa vilde Nationalformuen paa eengang forøges med 70 Mill. Kr., en langt større Sum end den, der kan være Tale om at anvende paa Væsterhavshavne. Vilde vi dernæst se hen til de aarlige Udgifter, som medgaa til Forsendelse af Varerne, da finde vi, at en Udfibning direkte fra Væsterhavshavnene er langt billigere end en Udfibning fra Ostfyshavnene og Forsendelsesomkostningerne til disse Havne. Det er jo allerede nu saaledes, at Fragten fra Søbjerg for Kreaturer er langt billigere, end den er f. Ex. fra Aarhus. Der har jo endog været Tale om, at man her fra Kjøbenhavn skulde kunne forsende Kreaturer med Jernbanen til Søbjerg og derfra til England for samme Pris, som der nu gives for at føre et Kreatur herfra til England, det vil sige omtrent 1 £ 2 sh. Det er ganske naturligt, at det maa være billigere, naar Skibene kunne gaa direkte ud i Væsterhavet. Der behøves da kun 36 Timer for at komme over til England, medens Rejsen herfra Kjøbenhavn med Kreaturdampere mindst tager 55 Timer. Og ikke nok hermed, men Kreaturerne ville derhos komme i en bedre Tilstand til Markedet, idet de selvfølgelig tabe en hel Del af deres Guldb ved den lange Søreise, medens den korte Søreise paa mellem 30 og 36 Timer ikke skader dem saa særdeles meget. Vi have i de senere Aar udført her fra Landet Hornvæg omtrent i et Antal af nogle og halvfemsindstyve Lufind Stykker. Af disse er hidtil, idetmindste indtil 1878, Halvdelen gaaet over Landgrændsen gennem Slesvig, altsaa formodentlig den gamle Vej, saa at man har ført magre Kreaturer til den slesvigiske og holstenske Markt for der at faae dem fedede. Omtrent 45,000 Stykker gik i 1878 denne Vej, medens vist omtrent et lige Kvantum gik til England. Af disse gik fra Kjøbenhavn omtrent 15,000 Stykker. Men Danmark havde fra Sverige en lignende Indførsel, saa at Antallet af de fra Danmark udførte Kreaturer bliver mindre end før nævnt og har været nogle og halvfjerdsindstyve Lufind Stykker om Aaret. Fra Søbjerg gik der mellem 14 og 15,000 Kreaturer, en ret anseelig Styrke, naar man betænker, dels at Søbjerg Havn er saa ny, dels at det kun er mindre Skibe, der kunne gaa ind og ud ved Søbjerg, idet nemlig Farvandet ikke er dybere paa Grunden ved Flodtid end henved 12 Fod. De nuværende Toldforhold i Lybsland ville efter al Sandsynlighed bevirke, at al Kreaturudførsel hesefters maa gaa direkte til England og ikke gennem Slesvig, idet der er lagt en meget betydelig Told paa levende Kreaturer. Det vil altsaa indses, at man i

Fremtiden kan vente, at der vil kunne blive udført fra hele Landet henved 100,000 Stykker Kvæg om Aaret, og deraf vil sagtens den største Del gaa fra Sjælland, idet Kvægopdrætningen der har de fleste Betingelser for at kunne trives. Rimeligvis vil man ogsaa lægge sig efter at fede Kreaturerne fuldt færdige til Salg paa de engelske Markeder, istedetfor at sende dem halvfede til Marsten og der faae dem fuldt fedede, inden de skulle gaa til England, og rimeligvis nødes man til at lægge sig efter navnlig Kødfrugtdyrning, hvortil mange af de jydde Egne, navnlig de frugtbare, egne sig godt. Det kan altsaa ventes, at der i de nærmeste Aar vil komme en overordentlig stor Kreaturexport fra Sjælland til England, og det er derfor af den allerstørste Interesse, at der sørges for, at den kan ske direkte over Væsterhavet til England. — Hvad der gjælder om Kreaturer, gjælder ogsaa næsten i lige Maal om vore øvrige Agerdyrningsprodukter. Tæge vi f. Ex. Smør, have vi udført i 1878, som er det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger, omtrent 100,000 Tønder; deraf ere 68,000 gaaede over Kjøbenhavn og en mindre Del over Landtoldgrændsen ved Slesvig samt endel fra de jydde Havne, navnlig dem paa Ostfysten, medens der fra Søbjerg mærkværdig nok kun er gaaet henved 2,000 Tønder. Hvad der gjælder om de andre Landvæsenprodukter, gjælder ligeledes om Smør, nemlig at det er nødvendigt, at det kommer hurtigt paa Markedet, for at det kan blive solgt i frisk, navnlig i usaltet Tilstand, hvorpaa man sætter stor Pris i England, hvorhen en saa stor Del af vort Smør gaar. Det Smør, som kommer til England i frisk og usaltet Tilstand, opnaar langt højere Pris, ja næsten den dobbelte Pris af Smør i saltet Tilstand. Dette er Grunden til, at Frankrig i mange Aar har draget saa stor Nytte af sin nære Veliggenhed ved England, idet Frankrig har forsynet det engelske Marked. Holland og Belgien ere senere komne med, og naar nu Afstanden forkortes ved direkte Udførsel over Væsterhavet, vil Danmark, som har bedre Betingelser end noget af de andre Lande for Smørproduktionen, og hvor Smørproduktionen staar ganske overordentlig høit, kunne komme med og konkurrere med de bedste Varer. Danmarks Udførsel af Smør har i 1878 givet en Nettoindtægt af kun 16 Millioner Kroner mod 32 Millioner i 1874; der spores en stadig Nedgang fra 1874 til 1878, en meget betænkelig Nedgang. Muligt er det dog, at det kun er midlertidigt, at man kan vente, dels at Produktionen vil forøges, dels og især at man kan opnaa højere Priser, hvorved Nettoindtægten jo vil stige, naar man opnaar at kunne sende Varerne saa hurtigt, at de blive antagne som Primavarer paa Markedet. — Af Svin har Danmark udført omtrent 180,000 Stykker, men de ere mærkværdig nok næsten alle — jeg tror paa nogle faa Lufind